

na strážní přídavek, zavázala se smírem ze dne 11. května 1926 jej plniti, neboť žalobce jako městský strážník vyhovoval předpokladům, za nichž se tohoto přídavku dostalo i členům sboru státní stráže bezpečnosti, t. j. obecným předpisům o státních zřízencích, platným pro strážníky státní stráže bezpečnosti (srv. § 10 (2) vl. nař. čís. 295/1922 a § 156 a násl. služeb. pragm.) a jest ho proto i s hlediska § 19 zákona čís. 394/1922 sb. z. a n. posuzovati jako obecního zaměstnance rovnocenné kategorie se strážníky státní stráže bezpečnosti. Jest proto žalovaná obec povinna, by žalobci platila strážní přídavek ročních 1.800 Kč, k němuž se smírem ze dne 11. května 1926 zavázala. Tomuto nároku žalobcovu není na úkor ani předpis § 148 (2) plat. zákona čís. 103/1926, poněvadž z něho své právo neodvozuje. Odvolací soud tedy nepochybil, když srovnale s prvním soudem zrušil pensijní základnu žalobcovu podle povinné služební doby 35 let a když do ní mu připočítal šest roků podle obdoby § 4 zákona čís. 34/1907 sb. z. a n. a když do výslužného mu započítal celý t. zv. strážní přídavek.

Čís. 9290.

Zrušení spoluvlastnictví (§ 830 obč. zák.).

Žalobu o zjištění, že žalobce má proti žalovanému právo žádati zrušení společného vlastnictví k nemovitosti soudní dražbou, jest zamítnouti pro nedostatek právního zájmu ve smyslu § 228 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, Rv II 142/29.)

Žalobce domáhal se proti žalované, by bylo zjištěno, že žalobci přísluší právo proti žalované, žádati o zrušení spoluvlastnictví k domu čís. 172 veřejnou dražbou této nemovitosti. *P r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e* uznal podle žaloby, *o d v o l a c í s o u d* napadený rozsudek potvrdil.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Podle žalobního žádání domáhá se žalobce zjištění, že má proti žalované právo žádati zrušení společného vlastnictví k domu soudní dražbou. Jde tudíž o žalobu určovací podle § 228 c. ř. s., které mohlo by býti vyhověno jen, kdyby tu byl právní zájem na spěšném zjištění v tomto paragrafu předpokládaný. Ale tohoto právního zájmu tu není, bylo-li, jako tu, lze žalovati o plnění. Tento právní zájem jest předpokladem nároku na právní ochranu, pročez jest k němu hleděti v každém období řízení z úřadu, a nezáleží na tom, že proti žalované byl vydán rozsudek pro zmeškání, ano bez nároku na právní ochranu ne lze žalobě vyhověti vůbec, tedy ani rozsudkem pro zmeškání. Měla tudíž žaloba býti zamítnuta již z tohoto důvodu, třeba nedostatek zájmu nebyl vytýkán a třeba tu není ani vytýkané zmatečnosti podle § 477 čís. 5

c. ř. s. (viz sb. n. s. 4432), ani nesprávného právního posouzení věci, pokud dovoláním bylo vytýkáno. K dovolacím vývodům se podotýká, že se rozhodnutí sb. n. s. čís. 1404 a 2520 týkají jiných případů, a k vývodům dovolací odpovědi, že právní názor vyslovený v rozhodnutí sb. n. s. čís. 5165 a také ještě v rozhodnutí sb. n. s. čís. 7391, že stačí žalobní prosba, jaká v tomto případě byla učiněna, není ustálený a že v novější době bylo rozhodováno opačně, zejména i rozhodnutím sb. n. s. čís. 8556, na jehož důvody se odkazuje.

Čís. 9291.

Rozvrhové usnesení, jež nebylo doručeno všem účastníkům, jimž podle § 285, třetí odstavec, ex. ř. mělo být doručeno, nenabylo proti účastníkům, jimž nebylo doručeno, právní moci a práva z takového usnesení nejsou právy nabytými.

Nařízení nového rozvrhového roku nevadí, že výtěžek dražby byl již, neprávem, vydán.

(Rozh. ze dne 19. října 1929, R I 231/29.)

Rozvrhové usnesení o výtěžku za exekučně prodané movitosti rekursní soud k rekursu vymáhajícího věřitele N-a zrušil a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, ustanovil nový rozvrhový rok a pak rozhodl znovu o rozvržení dražebního výtěžku. Důvody: Rekursní návrh čelí ke zrušení napadeného usnesení, nebo k jeho změně v ten smysl, že se dražební výtěžek přikazuje stěžovatelce podle nabytých zástavních práv. Rekurs jest oprávněn v plném rozsahu. Neboť napadené usnesení přehlíží, že stěžovatelka nabyla na vydražených svršcích dne 31. prosince 1926 a dne 8. ledna 1927 zástavní práva, jež podle spisů byla po právu a nezanikla ani zastavením exekucí ani projitím času podle § 256 ex. ř. Věřitelé Hugo B. a fa. Anton P. dobyli svých zástavních práv na těchto předmětech dne 28. listopadu 1927 a 9. listopadu 1927, tedy po firmě V., takže napadené usnesení, jež dražební výtěžek přikazuje věřitelům B-ovi a fě P., odporuje předpisům § 286 třetí odstavec ex. ř. Rekursnímu soudu nebylo lze napadené usnesení změnit, poněvadž by tím sám porušil ustanovení §§ 285, 286 prvý odstavec, 212—214 ex. ř. a nezbylo proto, než napadené usnesení zrušiti, by soud své stolice sám zavedl nové rozvrhové řízení, o němž buďtež všichni zúčastnění věřitelé jakož i povinné strany vyrozuměni a po té znova vydal rozvrhové usnesení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacím rekursům ostatních vymáhajících věřitelů.

Důvody:

Rekursní soud právem zrušil rozvrhové usnesení prvního soudu a nařídil ustanovení nového rozvrhového roku. Podle § 285, třetí odstavec